

הערבי, מעיר המספר: "יאר לא ידע לדבר עם הלוכי שהיה פלשתינאי כי מצאנו ועלפי עדותו היה מיפו. אבל באמת נולד בלב... הם נתנו לעשן חשיש ביהר, בחרו של חסן. על הקיר היתה המנה גודלה של ערפאת..."

סיפור האודיסיאה של יאר התחיל ביציאתו הראשונה לח"ל, ובסיפור פגישתו והתאהבותו בצעירה אמריקאית, ג'יל קולבינס, המטריפה את דעתו. גיסונותיו להחליף מאהבה זו, תחליפה האפשריים, ולכידתו עד מוות, בעולם הורים בפרס. מוצא המשפחה הוא סיפורם של אודי, הבן, רודי אביו ופרודי אמו. זה סיפור תלת תיאורי, המציג בן אשר אינו משרת כצבא, מל הויית אביו שבנו חייל, הווייה המביאה למות האב (שיחורו של אודי משריות פדור הביא את רודי אל סף הדיכאון), להתמרות האם, שכל חייה היו תלויים ברודי והידרדרות הבן, המח' ליט ללמוד גרמנית, כדי לספק את מו' צא המשפחה שלו, והולך ללמוד גרמנית: "בכיתתו של אודי ישבו גם אהמד מהא' ג'נה, שהתכוון לנסוע לעבוד בגרמניה ולפגוש מבבלים מבני-משפחתו, שגרו בקיץ בפרנקפורט. ישבה גם תימניה אנה, שבעלה נר, למרבה הפלא, גם הוא בפרנקפורט, ועל-ידי המכוננית הגדולה ש' היתה לתימניה הוואת ידע אודי כי היא שימיה למאפיה. היה גם רומני אהד, מקו' בסקי, שגלגל את הר' שלו ולמד בשק"י דה גרמניה, שכן אחרי שירותו הצבאי והגר, קרוב לוודאי..." אודי נקשר לערה פרימיטיבית ממושב דרומי ומזמן אותה לדירתו אחרי שאמו נסעה לגרמניה. לאור מסיים את סיפורו: "מבחינתה אפשר היה לספר את הסיפור כאלו היה אגדה על נסך שמצא לו נערה מרלת-העם. זהו סיפור של חלומות המתנגשים במצי- אויות של החברה הישראלית. נושא ה' מאפיין את מרבית סיפורי יצחק לאור.

הסיפור יום-היכרוך, פורסם ואפילו לפ- יונ"ן הוא סיפורו של עולה חדש בשם לויט, החולם להתגייס לצה"ל, ומנסה להיות ישראלי יותר מהישראלים עצמם. הוא מפעיל את הפסיפון שלו בעוצמה ביום-היכרוך לחללי צה"ל, וגורם לתת קרילב של שכן שהוא אבי-שכול. יוסי, שסיפורו עלייתו מעיד על חלקם של הער' לים החדשים מארצות-הרוחה, עלייה ש' מוצאה בעירעור הנפש והמשישפחה, שהפך למורה להתעמלות בבית-ספר, שמנהל מור, (ה'לד שאינו רוצה ללכת כחייל, אין לו מקום בבית-ספר...")

מנהל בית-הספר מחליט לערוך חגיגת פורים שלא היתה כדוגמתה, הגיגה ההר' פכת לנשף-מסיכות ישראלי מרתק ("כיתת ח' ראשונה אמרה היתה להתחפש ליה"י דת האצ"ל, ח' שנייה מילאה את תפקיד דהמביחירית-ישראל... תלמידי ח' שלפד שית, הידועים כמופיעי בית-הספר, נצי' טו' על-ידי המנהל לקחת את עשרה הער' זים שנרבה משפחת פרנץ, שזכתה כי פים ולצעוד בנור חיילי ההגנה, הפל' מ"ה והפלו"ם..." נציב בית"ר בשכונה מביא 46 מדי בית"ר, ומגדיל את המעו' המקומי של בית"ר 46 תברים חדשים.

"כיתה ז' ראשונה קיבלה את הצימוק שכעננה, הם ביצעו את, עננת הרנוי המל' כות"ר..." בית תקלה אחת מתחוללת בין כתלי בית-הספר המסורף הזה, שהוא מיני-מדינת-ישראל: "התקריט היתה מעורבת בה זמירה המשוגעת, שהיתה כתיאונים של הקומוניסטים העיראקים בכוכבי לכן אף פעם לא נתנו לה עונש להביא את החורים. לא סמכו עליהם יר' תר משמכמו עליה. פתאום צווחה זמירה, כמו משוגעת: "אתם לא שמעתם על דיר' יאסין? אתם לא שמעתם על דיר-יאסין? יא פושעים! יא רוצחים! לא שמעתם? יא קרעה מעל עצמה את התחפושת החייר' לית שלה..." אלא שחוסר התאמה בין כוונת המנהל לאמת של תושבי השכור' נה, הוזה לאידיאלוגיה הרוויניסטיט הבהנתה בידי מצביעי הליכוד: "בשעברה כיתה ז' ראשונה ועשרת התלויים מונ' חים עליה, מפלבלים בעיניהם, פרץ ה' קהל בצעקות קטובות: בני המן - על העץ! בני המן - על העץ! והיה חישש לשלומם של הילדים..."

בסיפור עוד פעם הוא הולך בשדות ישנה פארוודיה סמוייה על הוא הלך בשו' דות של משה שמור. זהו סיפור אהבה משולש שצירו המרכזי הוא אודי. שלוש הנשים הן נועה - צעירה ימנית, מאי' רה - שמאלית ואינתיסאר - צעירה

פלסטינית. אודי הוא החבר של נועה, העובר חוויה מינית משחררת עם מאי' רה (מאירה התמכרה מצורה לפעילות למען השלום והפלשתינאים) המנסה לה' עביר את החושותיה לפלסטינאים לאודי, משורר מתחיל, העומד לפני שירות מי' לואים בשטחים הכבושים: "אודי שאל: את השבט שאני צריך להביא פקודה ולא ללכת לשם? מאירה לא ידעה את ה' תשובה." על קשרי-האהבה של אודי עם נועה, אומרת מאירה: "כתנאי שאדע ש' אתה אתי, נגדה, בנושא הזה, המופרי, לא הפוליטי לעואלו, של המילחמה ה' שלום והעם הפלסטינאי המדוכא."

בנוסף לשתי הישראליות, נושא עמו אודי בזכרונו סיפור אהבה לאינתיסאר, בת הגדה המערבית, שאותה פגש בפרס (היא העריצה את דיבורו הכובש כנגנת הכיבוש ואיבתו הנוראית לצבא כאשר הוא צבא נראה לה את סיכויי השלום...) ואינתיסאר האומרת לאודי "ככל צד יש חרא! הסיפור מסתיים כאשר "באחד ממפגשיהם, בפרוור מפרוורי שכב, שעה שהנהג הפחיד את עובדי-האורה בחצי קלאיף וילד קמן נבהל ונעה בכבי, ראה פתאום את אינתיסאר. היא ראתה אותו. היא לא הנידה לעפעף, רקקה על הכביש ונעלמה בין הכתים..." אודי פותר את בעיות עולמו בשיטת בתי-היעוץ הישר' אלית: "אני אתחת עם נועה ושהחורים שלה ישלמו את הדירה... אודי אמר כי היסה הדעת לממשקף: החלפתי. אני מתחת עם הנקבה שלי. מת העולם..."

אחרון סיפורי הקובץ, שכותרתו מחוץ לגדר, הוא סיפור חייו התאבדותו של סופר מתוסכל, היותיו על כוכבת קול' נוע. זה סיפור של חשבון-נפש, סיפור של תרבות קטנה, המנסה לפלס לה דרך לעולם הגדול. תוך אפשרות שניסיון זה יביא להתאבדותה, שהיא המשל של הת' אבדות אותו סופר מתוסכל.

יצחק לאור הופך בקובץ זה לתיקוה הגדולה של הספרות הישראלית. כתיבתו חשובה ואיכותית יותר מתיבתו של בן גילו יותם ראובני, בזכות העומק האי' דיאלוגי ויכולת התיאור שלו. לאור מת' מודד עם כל פצעי החברה הישראלית. עם כל גיבורי הקיפוח שלה, עשייה, אשר אין למצוא אותה ביצירותיהם של עמדם עוז, א. ב. יהושע ואחרים מבני הדור הקודם ללאור, החסרים את העו' הותר מודד התמודדות של ממש במציאות ה' חברתית המקיפה אותו. יצחק לאור מה' וזה בכתיבתו הוכחה לעמיד הממתין ל' ספרות הישראלית מהורות הבאים של מחבריה.

ראשון, משורר סיני אלמוני: קינה (הם נלחמו מדרום לפלילות / הם נפלן מצפון לחומה...) הינו שיר מילחמה ומוות מעולה. השיר השני מאת משורר גרמני אלמוני, הגברת, נפתח כ, היה היה אכיר אציל / על מיטתו שכב גווע. / אליו או נגלתה גבירה / יפהפיה מכל יופי... מציג היבט אחר של נושא המוות. שני שירים מתורגמים אלה מהווים הק' דמה לשיר המוות השלישי ביום השנה השני למוות, המתמודד בחוויה אישית של שדה, המתמקדת בבית החמישי של השיר: "היה זה לפני שנתיים / כשעלי תה על מינדל גברה / וכפיור בשיכחה עצמית / בירושלים, בחמישה עשר..."

משורר שיריו של אבא קובנר, עטרה אחרונה, המוקדש למשורת המונחה י"י ככד בת-מרים, מאפיין את החידלון ו'

עורך רייך את הבתיאפשרי

עקרות של שירת קובנר (לא הבאתי לך פרחי פלסטק / שאינם נובלים...)

מדור שלם במאזניים מוקדש לרגל שנה למות המשורר יונתן רטוש, אשר מער' למו לא היה אורת של כבוד בחוברות מאזניים. את המדור פותחת רשימה של יעקב שביט, הפסבדונים הבלתי ידוע, אשר מוקדשת לרשימתו של רטוש, מבוא להיסטוריה העברית, שאותה חיבר תחת שם העט 'א' ל' הרן. עיתונאי הספרות חיים פסח, מתייחס ברשימתו לאידיאר' לגייה ופואטיקה: בין רטוש לפאונד. תחת השם אוריאל הלפרין (שהוא אחד מי' שמוותו של רטוש) מתפרסם קטע מסיפי' רנו הראשון של רטוש, לקבר ישמעאל, שחובר לרגל רצח של זוג צעיר בחולות תל-אביב, בראשית שנות ה'30, במצורף לקטע מלקבר ישמעאל מובא ראיין שנתן רטוש בשנת 1966 על הרקע לכתיבת גר' בלה זר.

בכותרת דוב טון לגבורות, מביא ה' ביבלוגראף ג. קרפל, רשימה תחת הכר' תרת בעד האיגרות מסה + איגרות של דוב טון, ושרה הלפרין מוסיפה לגר' שא טון את אוטוביוגרפיה של שפע. ה' מתייחסת לכתיב טון, אשר ראו-אור באת' רונה. סיפורו של מלך ראויטיש, ביר' גרפיה של עץ אגס יהודי, שחורג מיידיש בידי המורה אלכס זהבי, מצליח לאבד את כל חינוכותו של ראויטיש, חינויות אשר נשמרת בתרגומו של משה יונג' מן, מי שתירגם את 190 המשניות של חיי למלך ראויטיש.

עיון בחכמת-הניסוח לאונורה דה-בלזק, בתרגומו של יהושע קנז, מציג שוב את מעלותיו של קנז כמתרגם מער' לה מצרפתית. פרק זה הינו חלק מתוך הדון פונס, שראה-אר בימים אלה ב' 1907 לעם. אורנה אלשטיין-קפלן בוחנת את מעמדו של פינחס שדה בתרבותנו, ברשימה תחת הכותרת מעבר לטוב ולרע. יורם ברונזובסקי מגזים לבדוב הלל לאנתולוגיה האנגלית לשירה העברית, אותה פירסם (ש' שרג'י) ברמו. בן-עמי פינגולד בוחן את יל"ג ב' פרספקטיבה היסטורית ורודי אברבך בוחן את דמות האם בכתיב עגנון.

משורר רטוש הפסבדונים הבלתיידוע

מחזור שירים מעולה הוא של אב' רהם סוצקובר, שירים מן היומן 1981, בתרגום דויד וינפלד (ברמ'י) (היא שייכת לי היר הכרותה, אשר לפני שנים רבות / בנן מצאתי, בערוגת ענבניות / זלטי שיר גבר היא ובעלים לה אין / שלי היא יד שליטת, בלעדית לא אכ' טוב אפילו אות... פירסום המערכה ה' ראשונה מתוך המחזה אלקה מאת יוסף ברי-וסף, מעיד על המגמות של עורכי מאזניים, להקיף את ההתרחשויות התר' בותיות העכשוויות בארץ. הקטע ממחזהו של ברי-וסף מובא בליווי תמונות מהצ' גתו על-ידי תיאטרון חיפה.

מדור הביקורת של הירחון, חדר עיון, טרם הגיע לכדי גיבוש. ביקורותיהם של אברהם זוגרני-גרין, אביב עקרני' נ' ואלכס זהבי, מזכירים את מאזניים הישן, והבל.

חוברת 5 של מאזניים פותחת במצב ופרוות של חיים גורי. א' ב' יפה ב' אב לאין קץ בוחן את השפעתו של יצ' חק אלטרמן על בנו נתן. חיים נגיד בוחן בפרטים רבים ועקר אחד את הש' תקפות שירתו הארצישראלית של אלתר' מן בעיני המבקר דן מירון. הסיפור ברוץ של המחבר הצעיר דויד שיק, אינו מוסיף למעלות מאזניים החדש, ומח' זור שיריה, נובמבר 1981, של שולמית אפפל מעיין. סיפורו של אהרן יורם, חנוכת בית, מתמקד בלורנס אויליפנט, שנפתלי הרץ אימבר היה מזכירו במ' שך תקופת-מה.

שיריו של צ'סלאב מילוש, חתן פרס נובל הפולני בתרגומו של דויד וינפלד (ברמ'י), ממשיכים את מסכת שיריו של מילוש, המתרגמים היטב לעברית. תחת הכותרת היובש הנסגב של צ'סלאב מיי' זורח השמש ובא השמש שראה-אר בכב' ירת. מאמר מאף הוא מאמרו של יורם ברונזובסקי העברית בין מזרח למערב. שבו בוחן ברונזובסקי את בעיותיה של העברית בהווה.

המשורר העורך הוותיק גבריאל טל' פיר מביא ברשימתו, הבית האדום בלב חולות הזהב, זיכרונות מביתה של המשיר ררת אסתר ראב בתל-אביב הקטנה. פרופסור גרשון שקד ברשימתו באחת ובתמים, בוחן את חשיבותו של הסופר יהודה יערי, ככחד ממתפארי המיפעל הציג, ובהשוואה ליצירותיהם של רא"ו בני ש"י עגנון ואחרים, ובעיקר החור' הם שהטביע י"ח ברנר ביצירתו של יהודה יערי.

ליסיום: המהפך שהביאו אשר רייך וזיסי סתווי למאזניים הפך כתבי-עת פרוניציאלי ובלתי-חשוב לעיתון תיפורי חיוניות. ערוך כהלכה, המעורר תיקות חיוביות. למרות החשש, שיתכן שעסקני אגודת-הסופרים, שהפכו כתוצאה ממאז' ניים החדש לחסרי אכסניה לפירסום הגיי' גיהם, ועלולים לנסות לטרפד את מאזניים החדש, יתכן שהשפיות תצנח, והעורכים רייך וסתווי, ימשיכו לשלל ירחון זה, ולהפכו למכובד שבין כתבי-העת הספי' רותיים בארץ.

כתבי-עת

מהפך

במשך שנות דור היה מאזניים, ירחון אגודת-הסופרים בארץ ישראל, בבחינת תעלת-ביוב מילולית, אשר תיעלה אלפי שירים, סיפורים, מאמרי-ביקורת והגיגות שלא התאימו באיכותם לפירסום בשום בימה ספרותית אשר כיבדה את עצמה. כתוצאה מחילוף מישרותו ביולוגי ב' אגודת-הסופרים, אשר התחולל בוועידת הסופרים האחרונה, שחזר מתפקידו כעור' רך מאזניים בנימין י. לויכיל, מי שהיה סמל הפיגור הספרותי של אגודת-הסופרים, והוחלף בצבד עורכים חדשים.

שני העורכים החדשים של מאזניים, ה' משורר אשר רייך ועורך הספרות של ידעיות אחרונות, זיסי סתווי, עשו את הבלתיאפשרי. הם הפכו את מאזניים מ' ירחון רדוד, שאיש אינו חפץ לעלעל בין עמודיו, לכתיבת-יוצר, לעיתים מרתק, המייצג את כל הקשת הספרותית היוצרת בארץ, ולא עוד את יצירות-הבוסר של עסקני אגודת-הסופרים.

שתי חבורות מאזניים האחרונות, מייצגות גם בעיצוב המודש של הירחון את המהפך שעבר על כתבי-עת זה. שלוש שיריים על נושא המוות מאת פינ' חם שדה, פותחים את חוברת 4-3. ה' מאזניים 5-4-3-5 - עורכים אשר רייך וזיסי סתווי; הוצאת אגודת הסופ' רים.